

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2016 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko P. K.

o alimenty

1. zasądza alimenty od pozwanego P. K. na rzecz jego byłej żony A. K. w kwocie po 500 (pięćset) złotych miesięcznie poczynając od 1.06.2016 r. płatne do jej rąk do dnia 10-o każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat,
2. w pozostałym zakresie oddała powództwo,
3. nakazuje pobrać od pozwanego P. K. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej,
4. pozostawia strony przy poniesionych kosztach postępowania,
5. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 09.02.2016 roku A. K. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego – byłego męża P. K. kwoty 700 zł miesięcznie tytułem alimentów. W uzasadnieniu pozwu podniesiono, iż rozwód związku małżeńskiego stron został orzeczony wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie VII C 447/12, z winy obu stron, natomiast z uwagi na przedłużającą się sprawę o podział majątku małżonkowie nadal zamieszkują wspólnie wraz z dziećmi w 3-pokojowym mieszkaniu położonym przy ul. (...) w W., jednakże prowadzą osobne gospodarstwa domowe. Powódka podniosła, że w grudniu 2015 została potrącona przez samochód przechodząc na pasach na przejściu dla pieszych, w wyniku wypadku doznała złamania kości piszczelowej prawej nogi i ogólnych potłuczeń, przeszła operację. Powyższe spowodowało drastyczny spadek wysokości jej zarobków, bowiem aktualnie otrzymuje ona 80% jej wynagrodzenia tj. ok. 1144 zł miesięcznie. Oprócz tego otrzymuje ona od męża alimenty w łącznej kwocie 1.200 zł, jednakże są one przeznaczone wyłącznie na potrzeby dzieci. Nadto wskazano, że pozwany pracuje na stanowisku specjalisty do spraw bankowości elektronicznej w (...) Banku, a ponadto prowadzi działalność gospodarczą jako pośrednik nieruchomości i jego możliwości zarobkowe oceniona na kwotę 10.000 zł miesięcznie.

Pismem z dnia 15.03.2016 roku P. K. złożył odpowiedź na pozew, wnosząc o oddalenie powództwa w całości. Podniósł, iż powódka winna domagać się odszkodowania od sprawcy wypadku drogowego w którym ucierpiała, zaś otrzymywany przez nią zasiłek chorobowy jest kwotą minimalną ustaloną przez Państwo Polskie. Nadto wskazał, iż

uiszcza regularnie alimenty na rzecz małoletnich dzieci w łącznej kwocie 1.200 zł, w które wliczony jest także udział w opłatach mieszkaniowych. Pozwany zakwestionował także zasadność wliczania do kosztów utrzymania byłej żony rat kredytu. Wskazał, iż A. K. otrzymuje od matki znaczącą pomoc finansową. Własne dochody określił na kwotę 4.300 zł netto miesięcznie, podniósł ponadto, iż od listopada 2015 roku nie prowadzi działalności gospodarczej, bowiem przynosiła ona straty. W piśmie przedstawiono także miesięczne wydatki pozwanego (k. 25).

W piśmie z dnia 20.04.2016 roku pozwana wskazała, iż nie jest ubezpieczona od następstw nieszczęśliwych wypadków, zaś dochodzenie w sprawie zdarzenia jest w toku. Ponadto podniosła, iż spłaca kredyt mieszkaniowy zaciągnięty wspólnie przez małżonków, zaś postępowania o podział majątku jest w toku.

Pismem z dnia 16.05.2016 roku pozwany zakwestionował stan niedostatku w jakim ma znajdować się powódka, podniósł, iż w toczącym się równoległe postępowaniu o alimenty na rzecz dzieci powódka złożyła umowę o pracę twierdząc, iż zarabia 1.700 zł netto. Nadto podniósł, iż powódka pobiera z rządowego programu „500 PLUS” 1.000 zł świadczenia na rzecz dzieci.

W piśmie z dnia 10.06.2016 roku powódka wyjaśniła, iż była zatrudniona w Poczcie Polskiej do dnia 30.12.2015 roku, co wynika z przedłożonych przez nią dokumentów. Nadto wskazała, iż będzie mogła domagać się odszkodowania od sprawcy wypadku po zakończeniu leczenia i rehabilitacji.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny

A. K. i P. K. zawarli związek małżeński (...) roku w W. (akt małżeństwa k. 4 akt dołączonych). Ze związku narodziło się dwoje dzieci J. K. urodzona (...) roku oraz W. K. urodzony (...) (akty urodzenia małoletnich k. 5-6 akt dołączonych). Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 18 grudnia 2013 roku, wydanym w sprawie o sygn. VII C 447/12, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 16 października 2014 roku, w sprawie o sygn. akt I A Ca 491/14, orzeczono rozwód związku małżeńskiego stron z winy obojga małżonków a nadto zasądzone alimenty od P. K. na rzecz jego małoletnich dzieci w kwocie po 600 zł miesięcznie tj. w łącznej kwocie 1.200 zł (wyrok Sądu I Instancji k. 576; wyrok Sądu II instancji k. 695 akt dołączonych).

Pomimo orzeczonego rozvodu strony nadal zamieszkują wspólnie, w trzypokojowym mieszkaniu zakupionym na kredyt. Małżonkowie ustalili, iż kredyt będzie spłacany przez nich po połowie. W toku jest aktualnie sprawa o podział majątku dorobkowego pomiędzy stronami (bezsporne).

W grudniu 2015 roku A. K. uległa wypadkowi samochodowemu – została potrącona na przejściu dla pieszych. Postępowanie karne przeciwko sprawcy wypadku jest w toku. Na skutek zdarzenia A. K. doznała złamania trzonu kości piszczelowej prawej. Powódka przeszła operację zespolenia złamania. Od tego czasu podlega systematycznej rehabilitacji. W związku z urazem czeka ją kolejna operacja, polegająca na usunięciu założonej uprzednio płytki. Po operacji powódkę czeka kolejna rehabilitacja. Operacja zostanie wyznaczona podczas wizyty kontrolnej zaplanowanej na grudzień 2016 roku (dokumentacja medyczna k.8-11, zeznania powódki k. 148, 150). W związku z przebytych urazem powódka nie jest w stanie podjąć pracy zawodowej, pozostaje na zasiłku, który wynosi około 1.200 zł (k. 128-128v).

Strony uzgodniły, iż będą ponosić koszt utrzymania mieszkania po połowie, do kosztów tych należy zaliczyć: ratę kredytu: 490 zł, czynsz 255 zł, prąd – 55 zł, tj. łącznie 550 zł. Ponadto powódka ponosi znaczące koszty swojego leczenia, leków i suplementów diety oraz dojazdów na rehabilitację, łącznie koszt te Sąd ustalił na kwotę 300 zł, nadto powódkę obciążają koszty związane z własnym wyżywieniem (ok. 800 zł), zakupem kosmetyków i środków czystości – 150 zł oraz odzieży i obuwia – 150 zł. Łącznie Sąd ustalił, iż koszt zaspokojenia podstawowym potrzeb powódki oscyluje na poziomie około 1.700 zł. Przed wypadkiem A. K. pracowała zawodowo w Poczcie Polskiej na stanowisku ds. obsługi klienta, jej podstawowa pensja wynosiła 1.849,07 zł brutto do tego naliczana była premia (k. 62). Umowa o pracę zawarta była na czas określony i nie uległa przedłużeniu z uwagi na długotrwałe zwolnienie lekarskie powódki.

Łącznie dochód powódki wynosił około 1.700 zł netto, z dołączonego do akt postępowania PIT-37 za rok 2014 wynika, iż jej miesięczny dochód wynosił około 2.700 zł brutto zaś za 2015 rok około 1.900 zł brutto (k. 130-136; 140-146).

Pozwany pozostaje zatrudniony w banku (...) na stanowisku specjalisty ds. wspierania usług bankowości elektronicznej z miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie około 4.600 zł (zaświadczenie o zarobkach k. 36). Powyższe potwierdzają deklaracje podatkowe PIT złożone do akt postępowania (k. 83;89), bowiem wynika z nich, iż średnie miesięczne wynagrodzenie pozwanego w roku 2014 wynosiło około 6.900 zł brutto miesięcznie zaś w 2015 roku – 7.400 zł brutto miesięcznie. Na P. K. ciąży obowiązek alimentacyjny względem syna z pierwszego małżeństwa oraz na rzecz małoletnich dzieci pochodzących z drugiego małżeństwa w łącznej kwocie 1.700 zł. Pozwany posiada zobowiązania w postaci kredytów (łącznie około 1.030 zł). Dodatkowo pozwany aktualnie zajmuje się odwożeniem dzieci do szkół oraz przywożeniem ze szkół, w związku z sytuacją zdrowotną matki dzieci. Dodatkowo z pensji pozwanego pobierana jest opłata za opiekę medyczną małoletnich dzieci stron oraz kartę B., łącznie ponad 400 zł. Jest osobą zdrową. Zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej, bowiem uznał, że przestała być ona opłacalna z uwagi na sytuację na rynku nieruchomości (przesłuchanie pozwanego k. 149-151)

Ustalając powyższy stan faktyczny, Sąd oparł się na całym materiale dowodowym zgromadzonym w toku postępowania w szczególności w zakresie zaświadczeń oraz dokumentów (w tym prywatnych), które zostały złożone do akt postępowania. Ich autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Powódka podnosiła co prawda, iż deklaracje podatkowe PIT pozwanego zostały złożone jedynie w kserokopii, jednakże Sąd uznał je za wiarygodne bowiem pokrywają się one z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w toku postępowania w szczególności z zaświadczeniem o zarobkach pozwanego. Sąd uwzględnił także zeznania stron, które uznał za wiarygodne. Sąd uwzględnił także dołączone do akt niniejszego postępowania akta sprawy rozwodowej stron (sygn. akt VII C 447/12)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje

Powództwo należało uwzględnić tak jak w wyroku, a w pozostałym zakresie oddalić.

Obowiązek wzajemnej alimentacji małżonków powstaje z chwilą zawarcia związku małżeńskiego i nie gaśnie z chwilą rozwiązania małżeństwa. Uprawnienia alimentacyjne byłego małżonka nie wynikają zatem z orzeczenia rozwodu, lecz z faktu, że strony były kiedyś małżeństwem. Obowiązek ten ulega jedynie pewnym zmianom, które są szczegółowo określone w art. 60 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (uchwała siedmiu sędziów SN z dnia 2 lipca 1955 r., I CO 27/55, OSN 1956, poz. 33). Orzeczenie obowiązku alimentacyjnego w niniejszej sprawie, nastąpiło na podstawie art. 60 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, który stanowi, że małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia i który znajduje się w niedostatku, może żądać od drugiego małżonka rozwiedzonego dostarczania środków utrzymania w zakresie odpowiadającym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego oraz możliwościom zarobkowym i majątkowym zobowiązanego.

W Kodeksie rodzinnym i opiekuńczym brak legalnej definicji niedostatku. Jest to pojęcie względne, uzależnione w dużej mierze od zakresu usprawiedliwionych potrzeb. Niedostatek bowiem można tłumaczyć jako brak środków na pełne pokrycie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, to jest na zapewnienie sobie normalnych warunków bytowych adekwatnych do wieku i stanu zdrowia, pomimo wykorzystania przez niego wszystkich dostępnych legalnie i w granicach rozsądku możliwości w celu uzyskania niezbędnych dochodów (M. Manowska, Komentarz do art.60 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, LEX 413846).

Uwzględniając przytoczone powyżej rozważania oraz przepisy prawa Sąd uznał za zasadne zasądzić od pozwanego na rzecz powódki alimenty w kwocie 500 zł miesięcznie. Aktualnie bowiem sytuacja majątkowa powódki jest bardzo zła, A. K. znajduje się w niedostatku. Już samo porównanie miesięcznych dochodów stron świadczy, iż P. K. jest w znacząco korzystniejszej sytuacji finansowej niż jego żona. Pozwany zarabia około 4.300 zł netto miesięcznie, z czego kwota 1.700 zł przeznaczana jest na alimenty na rzecz dzieci. Miesięcznie zatem sam dysponuje kwotą 2.600 zł wyłącznie na własne utrzymanie. Tymczasem A. K. otrzymuje zasiłek w kwocie 1.200 zł miesięcznie oraz alimenty na rzecz dzieci w

kwocie 1.200 zł miesięcznie, a zatem dysponuje ona kwotą 2.400 zł na trzy osoby. Jest to rażąca dysproporcja. Kwota 2.400 zł w realiach życia i kosztów utrzymania w W. jest niska by móc utrzymać trzyosobową rodzinę.

W ocenie Sądu obecny stan majątkowy uniemożliwia powodce partycypowanie w kosztach utrzymania mieszkania na równi z pozwanym, który ma od niej znaczenie wyższe dochody. Pozwany mimo to, nie zdecydował się jednakże na przejęcie na siebie ciężaru utrzymania wspólnego mieszkania. A. K. nie stać zaś w obecnej sytuacji na ponoszenie połowy kosztów utrzymania mieszkania, bowiem obciążają ją jeszcze koszty własnego utrzymania. Wskazać należy, iż usprawiedliwione potrzeby uprawnionego alimentacyjnie to takie, których zaspokojenie pozwala uprawnionemu żyć w warunkach odpowiadających jego wiekowi, stanowi zdrowia, wykształceniu etc. Należy je rozpatrywać ad casum, zawsze w odniesieniu do konkretnej osoby i jej sytuacji życiowej. Stan zdrowia powódki w znacznej mierze determinuje wysokość jej kosztów utrzymania, a ponadto uniemożliwia podjęcie pracy zarobkowej, która pozwoliłaby A. K. dźwignąć się ze stanu niedostatku.

Sąd zauważa, iż rzeczywiście powódka może wystąpić o odszkodowanie od sprawcy wypadku w którym ucierpiała. Jednakże dopóki powódka nie osiągnie z tego tytułu konkretnych środków finansowych, okoliczność ta nie może mieć wpływu na ocenę możliwości majątkowych posiadanych przez powódkę.

Pozwany jest osobą młodą, zdrową, posiadającą stałą dobrze płatną pracę. Posiada także doświadczenie zawodowe w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej co także wpływa na ogólną ocenę jego możliwości majątkowych i zarobkowych. Ma ona zatem pełne możliwości by łożyć na utrzymanie byłej żony, która aktualnie pozostaje w niedostatku. W praktyce strony nadal tworzą rodzinę, mieszkają razem i razem wychowują dzieci.

Sąd ustalił alimenty na kwotę 500 zł, bowiem skoro ogólny koszt utrzymania powódki wynosi 1.700 zł, zaś otrzymywany przez nią zasiłek wynosi 1.200 zł, a zatem do zaspokojenia podstawowych potrzeb potrzebuje ona jeszcze 500 zł. W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu. Alimenty zostały zasądzone z datą 01.06.2016r. z uwagi na brak możliwości po stronie pozwanego aby je wyrównać za okres wcześniejszy.

Pokreślić należy, iż po powrocie do pełni zdrowia lub uzyskaniu innych świadczeń przez powódkę, pozwany będzie mógł wnieść o ustalenie, że jego obowiązek alimentacyjny wobec byłej małżonki ustał.

Z uwagi na ustawowe zwolnienie od kosztów sądowych strony dochodzącej roszczeń alimentacyjnych (art. 96 ust. 1 pkt. 2 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych), oraz uwzględniając wynik postępowania (art. 98 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego), należało pobrać od P. K. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 zł (5% od wartości przedmiotu spory wynikającej z zasądzonej kwoty alimentów). W pozostałym zakresie strony pozostawiono przy poniesionych kosztach postępowania.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadany został stosownie do art. 333 § 1 pkt. 1 Kodeksu postępowania cywilnego.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku.